

Приемете, г. Министре, увѣрение въ дълбокото ми къмъ Васъ почитание

(подп.) Ив. Ев. Гешовъ.

Лондонъ, 4/16 октомври.

Господинъ Министре,

Въ послѣдното си писмо отъ 30 септември Ви съобщихъ, че бѣхъ поискалъ вече аудиенция отъ лорда Солзбери, и че чакахъ да ми явятъ, кога ще ме приеме. На утрото получихъ извѣстие, че Господство му по причина на многото задължения, които билъ взелъ вече, не могълъ да ме приеме порано отъ днесъ, 4/16 октомври. Сжщиятъ день Ви прѣдадохъ телеграфически това извѣстие, като Ви помолихъ да ми отговорите, дали получихте първитѣ ми двѣ депеши. Това направихъ, тъй като едно чакахъ въ отговоръ инструкции по сръбскитѣ претенции, а друго, защото се боехъ да не би депешитѣ ми, като подписани отъ министра на външнитѣ работи, да пропадатъ изъ пжтя. По тая причина и послѣднитѣ си депеши отпратихъ на собственото Ви име.

Прѣди да се видя съ първия министъръ, вчера прѣмислихъ за добро да отида да се срѣздна съ г. Филипъ Кжрри (Philip Currie), началникъ на източното отдѣление въ министерство на външнитѣ дѣла, който, споредъ както ме увѣряватъ, ималъ голѣмо влияние върху лордъ Солзбери. Съ г. Currie главно се разговаряхме за дневнитѣ новини: 1) че ужъ statu-quo-то щѣло да се възстанови въ Източна Румелия, и 2) че сръбитѣ могатъ да навлѣзатъ въ България. За първото г. Currie ми забѣлѣжи, че не е до тамъ вѣрно, че лично той не мисли statu-quo-то съвършено, както си бѣше до скоро, да се възстанови. „Колкото за сръбитѣ, тѣ не е чудно да навлѣзатъ, каза г. Currie. Както вие нарушихте берлинскитѣ трактатъ, тъй и тѣ могатъ да го нарушатъ. Само моето лично впечатление е, че тѣ нѣма да навлѣзатъ, додѣто силитѣ не припознаятъ съединението. За да ги прѣварите, вие влѣзте веднага въ споразумѣние съ портата на основание на личното съединение.“ Азъ се постаряхъ да посоча на г-нь Currie всичкитѣ неудобства на персоналногo съединение. „Нѣма друго срѣдство“, настоя нѣколко пжти г. Currie. Азъ тогава го попитахъ, дали това е и мнѣнието на лордъ Солзбери.